

Szilágyi Melinda Edit (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A játék motívuma Arthur Schnitzler választott műveiben

Előadásomban a játék motívumát vizsgálom Arthur Schnitzler osztrák író három tetszőlegesen választott művében. Az előadás célja a játékmotívumok bemutatása, és azok feltárása, illetve az, hogy milyen szereppel bír a szerencsejáték a művekben. Ezenkívül vizsgálom még az összes játékmotívum kapcsolatát. Az előadás során négy motívum kerül bemutatásra: a szerencsejáték, az élvezeti játék, az erotikára visszavezethető játék, illetve a nemi szerepeket érintő játék.

A prezentáció első részében a *Reichtum* című műben vizsgálom a szerencsejáték motívumát. Megállapítom, hogy a műben a szereplők sorsa előre elrendeltetett, a főszereplők tragikus sorsa pedig a mű végére összefonódik.

A *Casanovas Heimfahrt* című műben a szerencsejáték-motívum mellett megjelenik az élvezeti játék. A történetben a főhős tettei felett az öregedéstől való félelem veszi át a hatalmat. Félelmének csillapításában segíti őt az élvezeti játék, mely karakterének alappillére is egyben.

A *Spiel im Morgengrauen* című elbeszélésben az erotikára visszavezethető játék megoldási lehetőséget nyújt a szerencsejáték során felhalmozott adósság kiegyenlítésére, ez mégsem következik be. A mű harmadik játékmotívuma a nemi szerepeket érintő játék, mely csak az erotikára épülő játékkal együtt értelmezhető. A prezentáció újdonságát a nemi szerepeket érintő játék vizsgálata adja. Ezen motívum nemcsak formájában tér el a további játékmotívumoktól, hanem ennek tárgyalása segíti az olvasót a korszak társadalmi berendezkedésének megértésében is.

Kovács Györgyi (Eötvös Loránd Tudományegyetem Eötvös József Collegium)

A természetfeletti megjelenítése Ann Radcliffe posztumusz elbeszélő költeményében

Ann Radcliffe a korai angol gótikus irodalom egyik legnagyobb hatású alakja, Walter Scott saját fejezetet szentel neki a *Lives of the Novelists* (1825) című irodalomtörténeti művében, Jane Austennek pedig *A klastrom titka* (1817) című regényében számos utalás található Radcliffe munkásságára. Radcliffe gótikus regényeit a megmagyarázott természetfeletti kifejezéssel szokták jellemezni, arra utalva, hogy a látszólag természetfeletti jelenségekről utólag gyakran kiderül, hogy valójában teljesen természetes módon meg lehet őket magyarázni. A szakirodalom Radcliffe posztumusz gyűjteményére kivételként tekint, abban ugyanis valódi természetfeletti jellemzi Radcliffe alkotásait. Előadásomban a *Salisbury Plains* (1826) című elbeszélő költeményt vizsgálom, és megmutatom, hogy Radcliffe munkásságának szerves részeként is lehet rá tekinteni. Kifejtem, hogy Radcliffe a korábban megszokott módszereit követte az irodalmi alkotás során, és az újdonságokat meg lehet magyarázni a korabeli negatív kritikákkal,

amelyek a megmagyarázott természetfelettit kifogásolták a regényeiben. Hozok példát Radcliffe korai költészetéből, illetve az ars poeticájának is tekinthető *On the Supernatural in Poetry* (1826) című írásából is, hogy bemutassam a kapcsolatot az irodalmi alkotás, az olvasóra gyakorolt hatás és a természetfeletti között Radcliffe irodalmi munkásságában.

Lengyel Zsanett: (Pécsi Tudományegyetem Irodalomtudományi Doktori Iskola)

A színház és test kérdése: mentális reprezentáció

Az előadásomban Jacques Derrida *Grammatológia* (1967) című könyvének színházzal kapcsolatos alfejezetét – *A teorema és a színház* – vizsgálom, különös tekintettel a reprezentáció kérdésére. Az elemzésbe a test mentális reprezentációjának témakörét is bevonom, ezáltal egy előre meghatározott kontextusban a színészi test értelmezése kerül a vizsgálódás fókuszába.

Az előadásban elsődleges céлом vizsgálni, hogy miképpen kapcsolható a színészethez a *testséma* – *testkép* terminusa, miután meghatároztam az adott kort és irányt, mely a továbbiakban kijelöli, körvonalazza a kutatás irányát. A vizsgálódásom a polgári színházon belül történik. Tehát egy mesterséges, elméleti mintavétel során arra a kérdésre keresem a választ, hogy miért követeli meg mindenfajta színészi jelenlét a testkép mentális reprezentációját, melyre Patrice Pavis sorai is utalnak a *Színházi szótárában* (Pavis 446). A kutatásban az említett szerzőkön kívül segítségül hívok olyan teoretikusokat, mint Lacan vagy éppen Dolto is.

Az előadás célja egy színházi kontextusban egy átfogó értelmezést felkínálni a test mentális reprezentációjával összefüggésben a felsorolt szerzők, továbbá terminusok beemelésével.

Tóth Dalma (Debreceni Egyetem Hatvani István Szakkollégium)

A „csendes generáció”. Társadalmi felelősségvállalás a debreceni egyetemisták körében

A társadalom fejlődése az azt alkotó egyének felelőssége. A szerepvállalási attitűdök tetten érésével közelebb kerülhetünk egyes korcsoportok hozzáállásának gyökereihez. A fejlődés elősegítése érdekében fontos megismerni a mozgatórugókat, hogy azok felhasználhatóságát teljes valójában tudjuk szemlélni. A választott téma időszerűsége minden időben és társadalomban releváns lehet, így napjainkban Magyarországon is kardinális kérdésként jelenhet meg a fiatalok szerepvállalása a társadalomban. A tartózkodó jelleg olyan stigma, amelyet napjainkban gyakran ragasztanak a fiatalabb nemzedékekre. Az aktuális kihívások egyike ezen kohorsz vonásainak vizsgálata. Kutatásomban a karaktervonásokat a személyiségelméletek rendszerében a formális tulajdonságok, nem pedig a lényegi tulajdonságok szemszögéből közelítem meg. Ennek okán normatív értékstandardok mérését tűzöm ki célul. Bradburn állítását,